

Why Didn't Esther Reveal Her Jewish Identity?

Rabbi Aviad Bodner

rabiaviad@gmail.com

<p>1. Esther Chapter 2</p>	<p>אסתר פרק ב</p>
<p>¹⁰ Now Esther had not announced her nationality or her family background, because Mordecai commanded her not to announce it. ¹¹ And every day, Mordecai would walk in front of the courtyard of the harem, to learn how Esther was doing, and what would happen to her... ²⁰ Esther had not announced her family background or her nationality, just as Mordecai had commanded her. Esther did as Mordecai commanded, just as when he had been her guardian.</p>	<p>י לא־הִגִּידָה אֶסְתֵּר, אֶת־עַמּוּתָהּ וְאֶת־ מוֹלְדוֹתָהּ: כִּי מְרַדְּכִי צָוָה עָלֶיהָ, אֲשֶׁר לֹא־תִגִּיד. יא וּבְכָל־יּוֹם וְיוֹם--מְרַדְּכִי מִתְּהַלֵּךְ, לִפְנֵי חֹצֵר בֵּית־הַנְּשִׂים: לְדַעַת אֶת־שְׁלוֹם אֶסְתֵּר, וּמַה־יַּעֲשֶׂה בָּהּ... כ אֵין אֶסְתֵּר, מְגִדֶּת מוֹלְדוֹתָהּ וְאֶת־עַמּוּתָהּ, כְּאֲשֶׁר צָוָה עָלֶיהָ, מְרַדְּכִי; וְאֶת־מֵאֲמַר מְרַדְּכִי אֶסְתֵּר עָשָׂה, כְּאֲשֶׁר הִצִּיחַ בְּאֲמֹנָה אֶתּוֹ.</p>
<p>2. Rashi</p>	<p>רש"י (רבי שלמה יצחקי, צרפת, 1105-1140)</p>
<p>Not to reveal: so that they should say that she was from an ignoble family and dismiss her, for if they knew that she was of the family of King Saul, they would detain her.</p>	<p>אשר לא תגיד – כדי שיאמרו שהיא ממשפחה בזויה וישלחוה, שאם ידעו שהיא יהודית וממשפחת שאול המלך היו מחזיקים בה.</p>
<p>3. פירוש ר"י קרא (רבי יוסף קרא צרפת, 1060-1130)</p>	
<p>לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה וגו' – כל הבתולות הנלקחות אל בית המלך, מספק נכנסות לבית המלך, חוץ ממך, שאפילו ספק אין לך. שעל ידי אותן הנלקחות לבית המלך, שמא תיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ולמחר ישים כתר מלכות בראשה וימליכה, ואם ישאלו את פיה לאמר בת מי את ומאיזה עם את, מכל עם שתאמר מעם פלוני אנכי, ויהא הדבר מקובל בעיני המלך והשרים להמליכה, שאין לך עם ועם שאין לו מלך במלכות שלו, או שמא לא תיטב בעיניו והלילה ישכבנה ומחר ישלחנה. אבל את, אפילו כשתיטבי בעיניו אם יבא בדעתו להמליך אותך, לא יהא מקובל בעיני השרים, שכל האומות שונאין את ישראל. לפיכך החרישי, לא תגידי את עמה ואת מולדתה, שמא יעלה בדעתו להמליך אותך, לא יהא מקובל בעיני השרים. ולא {חר} שיושם כתר מלכות בראשך, מה שעשו עשו</p>	
<p>4. רשב"ם (רבי שמואל בן מאיר, צרפת 1160-1080)</p>	
<p>אשר לא תגיד – כדי שלא יבזוה.</p>	
<p>5. אבן עזרא (רבי אברהם בן מאיר אבן עזרא 1164-1089, ספרד)</p>	
<p>יש אומרים כי מרדכי לא עשה נכונה שציוה על אסתר שלא תגיד עמה, כי פחד שלא יקחנה המלך לאשה אם ידע שהיא מהגולה. ואחרים אמרו כי בדרך נבואה או בחלום ידע שתבוא תשועה על ידה לישראל. והנכון בעיני כי עשה זה מרדכי בעבור שתשמור תורת השם בסתר שלא תאכל נבלות ותשמור השבתות ולא ירגישו המשרתים, כי אם יודע הדבר שמא המלך יכריחנה או יהרגנה כי בעל כרחיה נתפשה.</p>	

6. מלבי"ם (רבי מאיר ליבוש בן יחיאל מיכל וויזר, 1809-1879, רוסיה)

וזה היה בעצת מרדכי, כי חשב שע"כ יגרשנה המלך מביתו כי לא יקח אסופי מן השוק לו לאשה.

7. First Targum

תרגום ראשון למגילה

לא חותא אַסתר ות עמה ותלדותה מטול דמרדכי פקדה דלא תחוי ומטול מה פקדה דלא תחוי מטול דחשב בלביה מרדכי ושתי דעבדת יקרא לנפשה ולא צבית דייתי למחמי שופרא למלכא ולשליטיא דן ותה דינין בישין וקטיל ותה ולמה לא חויאת אַסתר עמה ותלדותה דלמא רגזי עלה מלכא וקטיל לה ומשיצי עמא די היא מניה לכן פקיד ותה דלא תחוי עמה ותלדותה.

8. ר' אלעזר הרוקח אסתר ב:י

לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד. דהטעם שאם תאמר שהיא יהודית המלך באהבתו אותה יצוה שכל השרים ישאו יהודיות ועוד דכשאינם יודעים שהיא יהודית אם יועצים עצה רעה אינם מעלימים ממנה והיא תגיד וירבו תפילה ותשובה ויבטלו הגזירה.

9. רלב"ג (רבי לוי בן גרשום, 1288-1344, צרפת)

כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד – ידמה כי מרדכי ראה שהיא תהיה מלכה תחת ושתי ולפי שעל ידה יתכן שיגיע טוב לישראל צוה עליה שלא תגיד מאיזה עם היא כדי שלא יעזבנה המלך בעבור ראותו שהיא מעם שפל שהוא גולה בין האומות.

10. יצחק שמואל רג"ו, מפתח אל מגילת אסתר (יצחק שמואל רג"ו, 1784-1855, איטליה)

ופה יש מקום לשאול: למה נתן לה מרדכי זה הצווי? והלא יותר טוב בכל מצב ובכל זמן שימצא איש ממנו לקרוא בקול גדול כדברי יונה הנביא: עברי אנכי ואת ה' א-להי השמים אני ירא (יונה א': ט')! וכן עשה דניאל בארמונו נבוכדנצר, וכן כל קדמוני האומה בחירי י-ה בבואם למקום שלא היו מכירים אותם, התפארו בקדוש ישראל והודיעו בשמחה היותם עבדי הא-ל יתברך ומאמיני תורת משה נאמן ביתו. וכן התנהג אברהם בגרר שאמר לאבימלך כי אמרתי רק אין יראת א-להים במקום הזה (בראשית כ': י"א), והודיעו בזה שהוא ירא א-להים. ולמה זה יתחפש איש ישראל ויתנכר לאביו שבשמים כאלו יבוש ויכלם להודות בקהל עם היותו עברי? ובפרט במצב שהיתה בו אסתר, היה ראוי לה להגיד עמה ומולדתה, לפי שבהעלמת אמונתה תצטרך להתגאל במאכלות אסורות כשאר הבתולות, פן יתפרסם היותה עברית אם תעשה שינוי במאכליה. אבל אם תגיד שהיא עברית היתה יכולה לשאול מאכלים המותרים לה, כי כן כתוב **את כל אשר תאמר ינתן לה**.

והמפרשים הרגישו בזה ובקשו לתרץ באופנים שונים: קצתם אמרו: כי חשש מרדכי פן יבחר בה המלך בשמעו שהיא מזרע המלוכה. אך זה לא יתכן, כי אם הדבר כן, היה ראוי שתגיד מולדתה אחרי הושם כתר מלכות בראשה, כי אז יכבדה המלך כפלים. ובכל זאת אנו רואים שאף אחרי בחירתה לא הגידה, שנאמר (אסתר ב': כ') **אין אסתר מגדת**. ואחרים אמרו: כי רצה שתעלים מולדתה כדי ש[י] היה ביכלתה לעזור יותר את בני עמה במסתרים אם תגיע למלוכה, מה שלא היתה יכולה להועיל כל כך אם ידע המלך שהיא ישראלית, יאמר לזכות עמה היא דורשת. אך זה אינו מספיק, כי מלבד שבהקבץ הבתולות לא היתה עדיין עת צרה ליעקב, ודחוק הוא שיקוה אז מרדכי לעזרת המלכה קודם הסכנה. הנה הנסיון הוכיח ההפך, כי כל עוד שהעלימה משפחתה לא הועילה כלום, ורק בהגיד עמה ומולדתה יכלה להציל היהודים, כמו שאמרה בפירוש לפני המלך: כי נמכרנו אני ועמי. אם כן, מה תועלת הגיע לה מהעלמת מולדתה ימים רבים?

לכן לא נשאר אלא להחזיק בדעת הראב"ע שכתב בשם יש אומרים: כי פחד מרדכי פן לא יקחנה המלך אם ידע שהיא מהגולה. וזה מסכים עם פשטי הספורים הבאים במגלה כי כל חפצו של מרדכי לא היה אלא

לראות כתר מלכות על ראש אסתר. ובעבור תוחלתו זאת היה מתהלך יום לפני חצר בית הנשים לדעת מה יעשה בה, אם תצליח למלוכה כמו שהיה מקוה. הגם כי שרידי ישראל בכל דור ודור המבינים היטב יעוד האומה לא יבקשו שררה זמנית לא לעצמם ולא לבני משפחתם, ובפרט לישוב על כס מלכות להשתרר על עם עובדי שתי רשויות ואצל מלך המשתחוה לשמש, והגם כי אין ראוי לישראלי להעלים אמונתו ולהתגאל במאכלים אסורים בשביל שררה כזאת.

11. מדרש פנים אחרות נוסח ב ב:י (ילקוט שמעוני אסתר תתנ"ג)

לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה. ולמה אמר לה מרדכי שלא תגיד, שהיה בורח מן השררה ומן הגדולה, אמר מרדכי שאם תאמר זהו שגידל אותי, ויתן לי שררה, א"ל הקדוש ברוך הוא אתה בורח מן השררה, חייך שאני מגדלך, שהיה המלך אומר לה מי את, ואצל מי גידלת, ואעשה אותם שרים, ושלטונים ומלכים אעמיד מהם, ולא הגידה אסתר.

12. Jona Schellekens, Accession Days and Holidays: The Origins of the Jewish Festival of Purim, Journal of Biblical Literature 128, no. 1 (2009) pp. 122

... Mordecai may have wanted to hide Esther's relationship to him rather than her ethnicity. Support for this may be found in what happened immediately after Esther told the king of Mordecai's relationship to her. The king took off his ring, which he had taken from Haman, and gave it to Mordecai, suggesting that it was his relationship to Queen Esther that made Mordecai viceroy. From this it follows that if Esther had told the king of her relationship to Mordecai immediately after marriage, then Mordecai would have become viceroy before Haman's nomination. Thus, the book of Esther may have wanted the reader to believe that Mordecai did not want any profit from the marriage of Esther. If this is correct, then Esther's hiding of her origin upon Mordecai's request, has the same purpose as David's refusal to slay Saul when the opportunity was offered ... the hero was innocent because he had no intention of eliminating his opponent.

13. Rabbi David Fohrman, The Queen You Thought You Knew, OU Press (2011) pp. 39

Maybe it was Esther's very refusal to talk about where she came from that helped endear her to the king. In the wake of the Vashti debacle, the king saw the girl who would succeed where his last wife failed, a girl who would be everything Vashi was unable or unwilling to be. The king was looking for a woman who would effortlessly and unreservedly slip into the role of Mother Persia, who would happily and convincingly become the feminine symbol of his new Empire. As such, Esther's recalcitrance might well have been alluring. Every time Esther changed the subject when the king asked her where she was from, she would have played into the king's dream-like vision of the perfect queen: and utterly stateless girl, a woman who completely transcended whatever local or provincial identity that fate had bequeathed her. Every time she smiled and said: "Why do you ask me so much about my past? Let's talk about the future" - she would have seemed more and more like precisely the woman he was looking for. Esther could be from anywhere - or everywhere. Esther brimmed with possibility. She could be anything he wanted her to be.

14. עמוס חכם, אסתר, דעת מקרא, עמוד טז הערה 15

לא נתברר טעמו של מרדכי, משום מה אסר על אסתר לגלות את האמת על עמה ומולדתה. ושמה חשש מרדכי, שאם יתפרסם הדבר שהמלכה היא יהודיה, תעורר על ידי כך שנאה ליהודים בקרב גויי הממלכה, כי יאמרו: היהודים מושלים בנו! וכבר היו מעשים כאלה בהרבה מקומות בגלויות ישראל, ומעשה אבות סימן לבנים. ורש"י פירש: 'אשר לא תגיד

15. Robert Gordis: Religion, Wisdom and History in the book of Esther - a New Solution to an Ancient Crux, JBL 100/3 (1981) pp. 377

A principal argument against the historicity of the book has been the explicit statement by Herodotus that the Persian kings were permitted to select their queens only from seven noble Persian families. Hence the coronation of a Jewess would be effectively ruled out... However, it may be noted that the author of Esther, whose familiarity with Persian life is universally conceded, would be well aware of this limitation with regard to a royal marriage, the existence of which would throw doubt on the veracity of his story. **The author, therefore, takes pains to emphasize twice that Esther did not reveal her origin, thus letting the reader believe that there was no known legal impediment to Esther's ascension to the throne.**

16. אבן כספי (ר' יוסף אבן כספי ב"ר אבא מארי, 1280-1345, ספרד)

לא הגידה אסתר וגי' – לא נוכל להנבא על כל פנים טעם זה כמו שלא נוכל לגזור טעמי המצות או הספורים שבתורה או בשאר ספרי הקדש, אבל יש לנו לגזור בזה שעורין ואומדת. וזה היתה כונת המורה ז"ל, וגם בזה יאמר כל חכם כנראה לו